

א. שמות כג, יד-יז

(יד) שְׁלֹשׁ רְגָלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה : (טו) אֶת־חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת בְּאֶשׁ צִוִּיתָךְ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בּוֹ יֵצְאֶת מִמִּצְרָיִם וְלֹא־יֵרָאוּ פְנֵי רִיקָם : (טז) וְחַג הַקִּצִּיר בְּכוּרֵי מַעֲשֵׂיֶיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסוֹף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפָּךְ אֶת־מַעֲשֵׂיֶיךָ מִן־הַשָּׂדֶה : (יז) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרָךְ אֶל־פְּנֵי הָאֲדֹנָי ד' :

ב. שמות לד, יח-כג

(יח) אֶת־חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתָךְ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצְאֶת מִמִּצְרָיִם : (יט) כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֵׂה : (כ) וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְּשֵׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתָו כֹּל בְּכוֹר בְּנֵיֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פְנֵי רִיקָם : (כא) שְׁשֹׁת יָמִים תִּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בְּחֹרֵישׁ וּבְקִצִּיר תִּשְׁבֹּת : (כב) וְחַג שְׁבַעַת תִּעֲשֶׂה לָךְ בְּכוּרֵי קִצִּיר חֲטִיטִים וְחֵל הָאֲסִיף תִּקְוֹפֶת הַשָּׁנָה : (כג) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרָךְ אֶת־פְּנֵי הָאֲדֹנָי ד' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

ג. דברים טז, טז-יז

(טז) שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרָךְ אֶת־פְּנֵי יְקֻזְק אֱלֹהֵיֶיךָ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבַעַת וּבְחַג הַסִּפּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְקֻזְק רִיקָם : (יז) אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת ד' אֱלֹהֵיֶיךָ אֲשֶׁר נָתַתָּ לָךְ :

ד. רמב"ם הלכות חגיגה פרק א הלכה א

שלוש מצוות עשה נצטוו ישראל בכל רגל משלש רגלים ואלו הן: הראייה שנאמר יראה כל זכורך, והחגיגה שנאמר תחוג לה' אלהיך, והשמחה שנאמר ושמחת בחגך, הראייה האמורה בתורה היא שנראה פניו בעזרה ביום טוב הראשון של חג ויביא עמו קרבן עולה בין מן העוף בין מן הבהמה, ומי שבא לעזרה ביום ראשון ולא הביא עולה לא דיו שלא עשה מצוות עשה אלא עובר על לא תעשה שנאמר לא יראו פני ריקם, ואינו לוקה על לאו זה שהרי לא עשה מעשה, החגיגה האמורה בתורה היא שיקריב שלמים ביום טוב הראשון של חג בבואו להראות, והדבר ידוע שאין השלמים באים אלא מן הבהמה, ושתי מצוות אלו שהן הראייה והחגיגה אין הנשים חייבות בהן, והשמחה האמורה ברגלים היא שיקריב שלמים יתר על שלמי חגיגה, ואלו הם הנקראים שלמי שמחת חגיגה שנאמר וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני ה' אלהיך, ונשים חייבות במצוה זו. +/השגת הראב"ד/ ונשים חייבות במצוה זו. א"א לא בקרבן אלא בשמחה שתשמח עם בעלה שתעלה עמו והוא ישמח אותה. +

ה. רש"י דברים טז, טז

(טז) ולא יראה את פני ה' ריקם - אלא הבא עולות ראייה ושלמי חגיגה :

ו. ספר המצוות לרמב"ם מצוות עשה נג

והמצוה הנ"ג היא שצונו להראות ברגלים והוא אמרו ית' (תשא לד) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי' אלהי ישראל. וענין מצוה זו שיעלה האדם למקדש עם כל בן זכר שיהיה לו שיוכל ללכת ברגליו ויקריב קרבן עולה בעלותו. וקרבן עולה זה שיקריב בעלייתו הוא הנקרא (חגיג' ו א, ז ב ושי"נ ביצ' יט א, כ ב, קדושין יז א מנחו' צג א בכורו' נו א, נא ב, ושי"נ) עולת ראייה. וכבר קדם לנו (מי' נב) אמרם שלש מצוות נצטוו ישראל ברגל חגיגה ראייה ושמחה. וכבר התבאר משפטי מצוה זו רוצה לומר מצוות ראייה במסכת חגיגה (ב - י ב, יז א). והיא גם כן אין נשים חייבות בה :

ז. ספר המצוות לרמב"ם מצוות לא תעשה קנו

והמצוה הקנ"ו היא שהזהירנו מעלות לרגל מבלי קרבן שיהיה עמנו נקריבהו שם. והוא אמרו יתעלה (משפטי' כג) לא ייראו פני ריקם. ועל כל פנים יהיה עמו עולה ושלמים (מ"ע נב - נג). וכבר התבאר משפטי מצוה זו במסכת חגיגה (פ"א). ומצוה זו אין הנשים חייבות בה :

ח. פירוש המשנה לרמב"ם מסכת חגיגה פרק א משנה א

ראייה, הוא מה שאמר ה' יראה כל זכורך,

